

Credință sau teamă?

Versete călăuzitoare: Matei 6.25-34

Matei 6.25-34: De aceea vă spun: Nu vă îngrijorați pentru viața voastră, ce veți mânca și ce veți bea; nici pentru trupul vostru, ce veți îmbrăca. Nu este viața mai mult decât hrana, și trupul mai mult decât îmbrăcămintea? Uitați-vă la păsările cerului, că nu seamănă, nici nu seceră, nici nu adună în grânare și Tatăl vostru cel ceresc le hrănește; nu sunteți voi cu mult mai de preț decât ele? Dar cine dintre voi, îngrijorându-se, poate să adauge un singur cot la statura lui? Și de ce vă îngrijorați de îmbrăcăminte? Priviți cu atenție crinii câmpului cum cresc: ei nu trudesc, nici nu torc; dar vă spun că nici chiar Solomon, în toată gloria lui, nu s-a îmbrăcat ca unul dintre aceștia. Iar dacă astfel îmbracă Dumnezeu iarba câmpului, care astăzi este și mâine se aruncă în cuptor, oare nu cu mult mai mult vă va îmbrăca pe voi, puțin credincioșilor? Deci nu vă îngrijorați, spunând: «Ce vom mânca?» sau: «Ce vom bea?» sau: «Cu ce ne vom îmbrăca?», pentru că toate acestea națiunile le caută; pentru că Tatăl vostru cel ceresc știe că aveți nevoie de toate acestea. Căutați dar întâi Împărăția lui Dumnezeu și dreptatea Lui și toate acestea vi se vor da pe deasupra. Nu vă îngrijorați deci pentru ziua de mâine, pentru că ziua de mâine se va îngrijora de ea însăși. Ajunge zilei necazul ei.

Informații de fond

Domnul Isus a rostit aceste cuvinte unui grup mare de oameni care se adunaseră în jurul Său pe un deal din apropierea Mării Galileii. Audiența Sa era formată în principal din agricultori simpli și pescari care nu aveau studii, dar cunoșteau Legea și tradiția iudaică. Oamenii din Galileea erau săraci și oprimați, pentru că trebuiau să plătească taxe mari Imperiului Roman și sufereau sub tirania acestuia. Ei erau expuși brutalității unor conducători care nu le împărtășeau nici credința, nici valorile. În Galileea erau iudei plini de râvnă activi, făcând planuri pentru a elibera țara de soldații romani staționați în toată țara. Oamenii de rând se temeau probabil de viitor și erau foarte îngrijorați. „Cum ne vom putea hrăni familiile dacă va trebui să plătim taxe și mai mari? Ce soartă vom avea dacă cei plini de râvnă din partea noastră de țară încep o revoltă împotriva Romei?”

Deși astăzi avem alte griji decât oamenii din vremea lui Isus, nu este ușor să nu ne fie frică atunci când citim titlurile din ziare. Există cineva care să le citească și să nu se îngrijoreze niciodată? Lumea este în mod constant în criză și, prin urmare, știrile ne pot face să ne temem și să ne neliniștim cu privire la viitor. Cu toate acestea, Isus spune de trei ori în acest pasaj „nu vă îngrijorați” (Matei 6.25,31,34)! Și El ne dă două motive pentru care nu ar trebui să ne îngrijorăm:

- *Nu folosește la nimic să te îngrijorezi:* „Dar cine dintre voi, îngrijorându-se, poate să adauge un cot la statura lui?” (Matei 6.27).
Îți poți tu prelungi viața, făcându-ți griji pentru sănătatea ta? Nu! Dimpotrivă, stresul îți poate scurta viața. Așadar, nu are rost să te îngrijorezi.
- *Nu este nici un motiv să te îngrijorezi:* „Tatăl vostru cel ceresc știe că aveți nevoie de toate acestea. Căutați dar mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și dreptatea Lui și toate acestea vi se vor da pe deasupra” (Matei 6.32,33).

Tatăl nostru cereștie știe de ce avem nevoie și ne iubește! Dacă avem încredere în El și ne concentrăm atenția pe El și pe ceea ce are prioritate pentru El și nu pe grijile noastre, El va îngriji de noi. Corrie ten Boom (1892-1983), o supraviețuitoare a lagărelor de concentrare naziste, a spus odată: „Tatăl nostru înțelept știe de ce avem nevoie și El ne va purta de grijă. Nu alergați înaintea Lui!”

Puncte de învățătură

1. Credincioșii nu trebuie să-și facă griji cu privire la nevoile de bază

Matei 6.25: De aceea vă spun: Nu vă îngrijorați pentru viața voastră, ce veți mânca și ce veți bea; nici pentru trupul vostru, ce veți îmbrăca. Nu este viața mai mult decât hrana, și trupul mai mult decât îmbrăcămintea?

Domnul nostru folosește două exemple din natură pentru a ne reaminti că Dumnezeu are milă de lumea pe care a creat-o și că Se îngrijește de ea cu dragoste:

- În primul rând, Isus ne amintește că păsările nici nu seamănă, nici nu seceră. Dumnezeu a planificat creația Sa astfel încât ea să asigure hrana de care păsările au nevoie în fiecare zi. Păsările nu sunt ca omul care a construit „hambare mai mari”, pentru a avea *mai mult* decât suficient pentru nevoile sale viitoare (Luca 12.15-21).
- În continuare, Isus îndreaptă atenția ascultătorilor Săi spre flori. Florile nu petrec timp sau dau bani cumpărând și alegând haine, dar ele sunt îmbrăcate mai frumos decât împăratul Solomon - pentru că Dumnezeu Însuși le îmbracă! Ceea ce spune Domnul nostru este că, dacă Dumnezeu are deja grijă de animale și plante, cu cât mai mult va avea El grijă de ai Săi!

Promisiunea lui Dumnezeu de a avea grijă de noi este o promisiune mare, dar este legată de o condiție de bază importantă: *Credincioșii trebuie „să caute mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și dreptatea Lui”* (Matei 6.33). Dacă ne petrecem viața urmărindu-ne în mod egoist propriile obiective, nu putem pretinde promisiunea! Dar dacă îndeplinim această cerință de bază, Dumnezeu promite că ne va asigura nevoile de bază. Această promisiune nu este o garanție că Dumnezeu ne va da tot ceea ce ne dorim, ci este o garanție că El ne va da ceea ce *avem* cu adevărat *nevoie*.

2. Credincioșii fideli nu trebuie să-și facă griji cu privire la viitor

Matei 6.34: Nu vă îngrijorați deci pentru ziua de mâine, pentru că ziua de mâine se va îngrijora de ea însăși. Ajunge zilei necazul ei.

Ești tu îngrijorat cu privire la viitor? Te întrebi: „Voi avea suficient, pentru a-mi satisface nevoile?” sau: „Și ce este cu pensia mea?”? Isus spune: „Nu vă faceți griji cu privire la viitor! Dumnezeu va avea grijă de el”.

Isus nu spune prin aceasta că asigurările de bătrânețe și asigurările de pensii ar fi nebiblice sau că nu ar trebui să fim recunoscători pentru asigurarea socială. Desigur aceasta nu este nici o permisiune pentru noi să ne risipim în mod egoist economiile și apoi să ne așteptăm ca Domnul să ne rezolve nevoile! Cu toate acestea, dacă urmăm exemplul Domnului nostru și trăim fiecare zi cu onestitate, cumpătate, înțelepciune și altruism, ne putem încrede în Dumnezeu pentru viitor. El a pregătit cel mai bun „program de asigurare” din toate timpurile - pentru toți cei care cred în El!

În scrisoarea sa către credincioșii din Filipi, apostolul Pavel scrie că Dumnezeu le va „împlini orice trebuință” (Filipeni 4.19). Dar *să fim atenți la context!* Aceasta nu este o promisiune

generală pentru toți credincioșii! Dumnezeu le-a dat credincioșilor din Filipi această promisiune pentru că ei l-au sprijinit cu generozitate pe Pavel, astfel încât acesta să poată răspândi Evanghelia în Roma (Filipeni 4.14-18). Ei au fost chiar lăudați de două ori pentru generozitatea lor - aici și în 2 Corinteni 8.2,3. Acești credincioși fideli au dat cu generozitate, chiar dacă ei înșiși erau greu încercați și extrem de săraci. Ei nu aveau în vedere creșterea contului lor de pensie; ei aveau în vedere ca Împărăția lui Dumnezeu să crească! *Pentru că aveau în vedere ceea ce are prioritate la Dumnezeu, ei nu trebuiau să se îngrijoreze cu privire la viitor.*

În Psalmul 16.8 se spune: „Am pus totdeauna pe Domnul înaintea mea; pentru că El este la dreapta mea, nu mă voi clătina”. Atunci când Îl punem pe Domnul pe primul loc în viața noastră, ne putem simți protejați și în siguranță. Pentru că El cunoaște deja viitorul, putem privi spre viitor cu pace interioară.

3. Credincioșii fideli vor primi ajutor în momente de nevoie

Dumnezeu permite uneori creștinilor credincioși să treacă prin perioade de nevoie, cum ar fi foametea, războiul, boli grave, pierderea celor dragi - poate chiar martiriul. Dar principiul rămâne: credincioșii nu trebuie să se îngrijoreze! Dumnezeu are totul sub control, indiferent de încercările cu care ne confruntăm. Dacă ne încredem în El, El ne va da ceea ce avem nevoie în încercare.

Să ne amintim că DOMNUL a fost cu cei trei bărbați în cuptorul încins (Daniel 3). Și Ștefan a avut o viziune cu Isus în timpul lapidării sale (Faptele apostolilor 7.53-56)? Putem fi încrezători că „vom găsi har, pentru ajutor la timpul potrivit” (Evrei 4.16). Domnul nu promite că ne va da acest har special în avans - dar El ne va da ceea ce avem nevoie, *atunci când* vom avea nevoie!

Aplicație practică

Mulțumire și încredere

Orice altceva mai puțin decât mulțumire și încredere este ateism practic. (Ann Morton Voskamp)

Acesta nu este un citat din Biblie, dar din Matei 6.30 și 32 putem concluziona exact aceasta: „puțin-credincioșii” și oamenii din „națiuni” („păgânii”) nu au încredere în Dumnezeu și nici nu Îi mulțumesc. Atunci când creștinii își fac griji, ei spun practic că nu cred într-un Dumnezeu care este demn de încredere. Aceasta este practic ateism.

Așadar, ce putem face atunci când gândurile de teamă se strecoară și ne otrăvesc bucuria și pacea ca credincioși? Cum putem scăpa de îndoielile și grijile noastre?

- *Rugăciune de cerere cu mulțumire*
Putem aduce toate temerile și grijile noastre înaintea Domnului. În 1 Petru 5.7 se spune: „Aruncați asupra Lui toată îngrijorarea voastră, pentru că El îngrijește de voi.” Filipeni 4.6,7 ne îndeamnă să fim mulțumitori atunci când „aducem cererile noastre la cunoștința lui Dumnezeu”. Dacă Îi predăm lui Dumnezeu problemele noastre și Îi mulțumim pentru dragostea și grija Sa, pacea Sa „ne va păzi inimile și gândurile în Hristos Isus”!
- *Să ne amintim de trecut*
Să ne amintim ce a făcut Dumnezeu pentru noi în trecut. Când ne amintim cât de credincios și de demn de încredere a fost Dumnezeu în trecut, învățăm să ne încredem în Domnul pentru viitor! Dacă nu ne amintim aceasta, ne vom teme de problemele din prezent și ne vom teme de viitorul incert. Când ne amintim de purtarea de grijă iubitoare a lui Dumnezeu atât în momentele bune, cât și în cele rele, aceasta creează o bază solidă

de încredere, iar încrederea, la rândul ei, este un antidot sigur pentru otrava fricii și a îngrijorării!

- *Încrederea în Domnul pentru viitor*

Când poporul Israel era pe punctul de a intra în Țara Promisă, Moise le-a amintit de binecuvântările DOMNULUI din trecut: „Și adu-ți aminte de tot drumul pe care te-a călăuzit DOMNUL Dumnezeuul tău în acești patruzeci de ani în pustiu” (Deuteronomul 8.2). Prin aceasta Moise voia să spună: „*Amintiți-vă de credincioșia lui Dumnezeu!*” În capitolul următor, Moise îi încurajează să se încreadă în DOMNUL pentru viitorul lor, atunci când vor ajunge într-o țară necunoscută cu dușmani feroce: „Să știi dar astăzi că DOMNUL Dumnezeuul tău este cel care trece înaintea ta” (Deuteronomul 9.3).

Același Dumnezeu merge înaintea noastră! Să ne amintim, să mulțumim și să avem încredere.

Tradus de la: [Glaube oder Furcht?](#)

Titlul original: „Faith, not Fear”

Sursa: www.growingchristians.org